

A Fővárosi Ítéltábla a Bihari Ügyvédi Iroda (fél címe 1., ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) felperesnek a Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: dr. Pozsik Ádám ügyvéd) által képviselt ... (alperes címe) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 21.G.42.695/2017/25. számú végzésével kijavított 2019. január 30-án meghozott 21.G.42.695/2017/21-I. számú ítélete ellen a felperes részéről 23. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezését helybenhagyja;
kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az illetékfeljegyzési jogára tekintettel az államnak külön felhívásra 17.300 (Tizenhétézer-háromszáz) forint jogorvoslati illetéket, az alperesnek 15 napon belül 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes módosított keresetét - amelyben az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 209. § (1) és (4) bekezdéseire, 209/A. § (2) bekezdésére, az 1996. évi CXII. törvény (rHpt.) 203. § (6) és (7) bekezdéseire, a 93/13/EGK irányelv (Irányelv) 3. és 6. cikkeire, a 2008/48. EK irányelv (24.) preambulum bekezdésére és 5. cikkére, valamint a 6/2013. és a 2/2014. PJE határozatokra alapítva azt kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy tisztességtelen, ezért semmis az alperessel 2007. december 2-án megkötött deviza alapú hitelszerződés egyedi része 7. pontjának és az alperes Üzletszabályzata 18.3.4. pontjának az árfolyamkockázatra vonatkozó, a kockázatfeltáró nyilatkozatot tartalmazó rendelkezése és kötelezze az alperest a szerződéskötéskor irányadó árfolyamon történő elszámolás alapulvételeivel 1.774.036 forint megfizetésére - elutasította, a felperest az alperesnek 100.000 forint perköltség, az államnak külön felhívásra 252.100 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság az okirati bizonyítékok, a felperes személyes előadása és a perben meghallgatott tanú vallomása alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a perbeli kölcsönszerződés felperes által aláírt egyedi részének 7. pontjában foglalt kockázatfeltáró nyilatkozat, valamint az alperesi Üzletszabályzat ezzel lényegében megegyező tartalmú 18.3.4.

pontja az árfolyamkockázatra nézve a rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdéseiben, valamint a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában és az Európai Unió Bírósága (EUB) C-51/17. számú ítéletében meghatározott követelményeknek megfelelő olyan tájékoztatást tartalmazott, amely a felperes mint általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó számára világos és érthető volt, továbbá elégséges információt tartalmazott ahhoz, hogy a felperes felmérhesse a szerződésből eredő árfolyamkockázat várható hatásait, következményeit, ezért a kereset elutasításának volt helye. A pervesztes felperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja figyelembevételével bruttó 100.000 forint összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló alperesi perköltség megfizetésére kötelezte, a felperes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt 252.100 forint eljárási illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Módosított fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének a megváltoztatását, az elsőfokú perköltség összegének 36.000 forintra történő leszállítását kérte arra hivatkozással, hogy a jelen per az 5/2013. PJE határozat 2. pontja szerint meg nem határozható pertárgy értékűnek minősül, amire tekintettel az elsőfokú ítélet alapján általa fizetendő perköltség összege kiugróan magas.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az 1952. évi III. törvény (rPp.) 253. § (3) bekezdése szerint a módosított fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, az ítélet keresetet elutasító, valamint a felperest az alperes részére 100.000 forint perköltség megfizetésére kötelező - fellebbezés hiányában a rPp. 228. § (4) bekezdése szerint jogerős - rendelkezéseit nem érintette.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

A felperes módosított keresete annak tartalma szerint a perbeli kölcsönszerződés árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezései érvénytelenségéből eredő elszámolási igény érvényesítésére irányult. A 2017. augusztus 2-án előterjesztett keresetmódosításában a felperes a szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének jogkövetkezményeként az alperest 4.201.523 forint megfizetésére kérte kötelezni, majd marasztalási igényét 2018. október 9-én előterjesztett beadványában 1.774.036 forintra leszállította.

A fellebbezésben előadottakkal szemben tehát a jelen per nem az 5/2013. PJE határozat 2. b) pontja szerinti, részleges érvénytelenség megállapítására irányuló pernek, hanem az érvénytelenség (részleges érvénytelenség) jogkövetkezményeinek a levonására, meghatározott összegű elszámolási igény megfizetésére irányuló pernek minősül.

A rPp. 24. § (1) bekezdése szerint a pertárgy értékének meghatározásánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke az irányadó.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése szerint eltérő törvényi rendelkezés hiányában polgári peres eljárásban az illeték alapja az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke. A 41. § (2) bekezdése értelmében továbbá az eljárás tárgya értékének a felek által történő leszállítása esetén eltérő törvényi rendelkezés hiányában az illetékalap mérséklésének nincs helye, míg abban az esetben, ha az eljárás tárgyának értéke a fél nyilatkozata alapján emelkedik, azt az illeték-különbözetet, amely az eljárás megindításakor fizetett, illetve

figyelembe vett és a magasabb érték alapulvételével kiszámítható illeték között mutatkozik, a változást tartalmazó iraton le kell róni, illetve fel kell jegyezni.

A keresettel érvényesített követelés vagy más jog értékének a keresetváltoztatás folytán bekövetkező növekedése tehát a pertárgy értékére is kihat, annak növekedését eredményezi, ezzel szemben az eljárás tárgya értékének keresetmódosítás folytán bekövetkező csökkenése a pertárgy értékét nem érinti, a pertárgy értékének ilyen esetben továbbra is a keresetmódosítást megelőző értéket kell tekinteni.

Mindebből az következik, hogy a felperes által elszámolás jogcímén követelt 4.201.523 forint összegű marasztalási igény 1.774.036 forintra történt leszállítása nem érintette a pertárgy értékét, nem eredményezte annak csökkenését. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a felperest a 4.201.523 forint pertárgyérték alapulvételével az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, a pertárgyérték 6%-ának megfelelő összegű kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését a rPp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező felperest a rPp. 239. §-a szerint alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alkalmazásával a fellebbezésben vitatott összeg alapulvételével megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére, a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt jogorvoslati illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2019. november 12.

. Kurucz Zsuzsánna s. k. a tanács
elnöke
dr. Felker László s. k. előadó bíró

dr. Buglyó Gabriella s. k. bíró

A kiadmány hitelül:
Szigeti Krisztina
tisztviselő